

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Kadına yönelik her türlü Şiddetin önüne geçmek, kadınların yaşam hakkını güvence altına almak devletin kaçınılmaz yetki ve sorumluluğundadır. Dolayısıyla konunun Meclis tarafından ivedilikle ele alınarak önleyici politikaların geliştirilmesi, şiddete dair bir veri tabanının oluşturulması ve şiddet mağduru kadınlara gerekli desteklerin sağlanması, İstanbul Sözleşmesinden çekilme kararının geri alınması ve Sözleşmeden doğan yükümlülüklerin yerine getirilmesi amacıyla Anayasanın 98. ve İç Tüzüğü'nün 104. ve 105. Maddeleri gereğince Meclis Araştırması için gereğini arz ve talep ederiz.

Dirayet Dilan TAŞDEMİR

Ağrı Milletvekili

Kadına yönelik şiddet; fiziksel, politik, ekonomik, sosyal ve psikolojik tüm alanlarda çeşitli biçimlerde yaşana gelmiş olgu ve sorunlardan biridir. Cinsiyet ayrımcılığının en uç boyutlarından biri olan kadına yönelik şiddet, coğrafya, sosyo-ekonomik, eğitim ve kültürel gelişmişlik düzeyine bakmaksızın tüm dünyada yaygın görülen bir insanlık sorunudur. Bu derece önemli ve yaygın bir soruna karşın Birleşmiş Milletle kararları, kadınlara yönelik her türlü şiddet ve ayrımcılıkla mücadele alanında devletlere sorumluluklar yüklemektedir.

Türkiye'nin 1985'ten bu yana taraf olduğu CEDAW ve 2011 yılında İstanbul Sözleşmesi başta olmak üzere birçok uluslararası sözleşmenin yanında Ailenin Korunması ve Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesine Dair 6284 Sayılı Kanun, kadına yönelik şiddetle mücadelede devlete kapsamlı ve etkin politikaları hayata geçirme yükümlülüğü getirmektedir. Fakat Ülkemizde de gün geçtikçe artan şiddet sarmalı, kadınların can güvenlikleri başta olmak üzere tüm yaşam haklarını tehdit etmektedir. Kadınların her gün karşı karşıya kaldığı şiddet, hak ihlali ve ayrımcılık ne yazık ki korkutucu boyutlara ulaşmıştır.

Toplumsal cinsiyete dayalı şiddet, Türkiye'de yaşayan milyonlarca kadının canını almakta, bedensel ve ruhsal sağlığını tehdit etmektedir. 2010 yılından itibaren özellikle Türkiye'de kadın cinayeti veriler tabanı oluşturan ve kamuoyuna paylaşılan Kadın

Cinayetlerini Durduracağız Platformunun sadece son 5 yıllık raporuna baktığımızda, Türkiye’de bir kadın kırımını yaşandığı açıkça görülmektedir. Platformun yerel, ulusal ve internet basınına yansıyan haberlerden derlediği güncel verilere göre; 2017’de 351, 2018’de 405, 2019’da 422, 2020’de 410 son olarak 2021 yılında 345 kadının katledildiği tespit edilmiştir. Bu sayılar dahi gerçeği tam olarak yansıtmamaktadır.

Her gün en az 3 kadının evde, sokakta, okulda, işyerinde öldürüldüğü ülkemizde kadınları koruyan yasal düzenlemeler genellikle kâğıt üstünde kalmakta ve uygulanmamaktadır. Yine Kadınların mücadelesiyle kazanılan ve Türkiye Cumhuriyeti yasalarını hukuki bağlayıcılığı olan Kadınlara Yönelik Şiddet ve Aile İçi Şiddetin Önlenmesi ve Bunlarla Mücadeleye İlişkin Avrupa Konseyi Sözleşmesi (İstanbul Sözleşmesi) 20.03.2021 tarihinde gece yarısı yayınlanan cumhurbaşkanlığı kararıyla feshedildi. Hukuka aykırı bir şekilde kadınların hakları ve iradesi yok sayılarak feshedilen İstanbul Sözleşmesi’ne ilişkin Danıştay’a açılan yürütmeyi durdurma davası ise ne yazık ki reddedildi.

İstanbul Sözleşmesi, toplumsal cinsiyet eşitliği ilkesi temeline dayanmaktadır. Sözleşme, şiddete maruz bırakılan kişilerin haklarını korumaya yönelik tedbirlerin cinsiyet, ırk, renk, dil, din, siyasi veya başka tür görüş, ulusal veya sosyal köken, bir ulusal azınlıkla bağlantılı olma, mülk, doğum, cinsel yönelim, cinsiyet kimliği, sağlık durumu, engellilik, medeni hal, göçmen veya mülteci statüsü veya başka bir statü gibi herhangi bir “ayrımcılık yapılmaksızın” uygulanmasını vurgulamaktadır.

Her gün kadın ölümlerinin yaşandığı Türkiye’de, İstanbul Sözleşmesi’nden çekilmek ancak kadın katillerini korur ve şiddeti uygulayan erkekleri cesaretlendirir. Zira Pınar Gültekin’i vahşice katleden fail erkek mahkemede *‘İstanbul Sözleşmesi’nden çıkılması iyi oldu’* denilerek kendini savunmuştur.

Sonuç olarak, Şiddetin önüne geçmek, kadınların yaşam hakkını güvence altına almak devletin kaçınılmaz yetki ve sorumluluğundadır. Dolayısıyla konunun Meclis tarafından ivedilikle ele alınarak önleyici politikaların geliştirilmesi, şiddete dair bir veri tabanının oluşturulması ve şiddet mağduru kadınlara gerekli desteklerin sağlanması, İstanbul Sözleşmesinden çekilme kararının geri alınması ve Sözleşmeden doğan yükümlülüklerin yerine getirilmesi noktasında bir araştırma komisyonu kurulması elzemdir.

1	TULAY HATIMOĞULLARI ORUÇ	ADANA	Tham
2	SAİT DEDE	HAKKARİ	J. D. A.
3	GÜLÜSTAN KILIÇ KOÇYİĞİT	MUŞ	Çelik
4	KEMAL PEKÖZ	ADANA	Kel
5	HABİP EKSİK	IĞDIR	H. Eksik
6	SIDIK TAŞ	SİİRT	
7	NURAN İMİR	ŞIRNAK	Nur
8	ALİCAN ÖNLÜ	TUNCELİ	Ali
9	HÜSEYİN KAÇMAZ	ŞIRNAK	H. Kaçmaz
10	REMZİYE TOSUN	DIYARBAKIR	R. Tosun
11	RIDVAN TURAN	MERSİN	R. Turan
12	ABDULLAH KOÇ	AĞRI	A. Koç
13	ÖMER ÖCALAN	ŞANLIURFA	Ö. Öcalan
14	MUAZZEZ ORHAN IŞIK	VAN	M. Orhan Işık
15	ERDAL AYDEMİR	BİNGÖL	E. Aydemir
16	ZEYNEL ÖZEN	İSTANBUL	Z. Özen
17	DİLŞAT CANBAZ KAYA	İSTANBUL	D. Canbaz Kaya
18	HASAN ÖZGÜNEŞ	ŞIRNAK	H. Özgüneş
19	MURAT ÇEPNİ	İZMİR	M. Çepni
20	ALİ KENANOĞLU	İSTANBUL	A. Kenanoğlu